ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἀπριλίου 1942 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 92

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1249)1942.

Περὶ συστάσεως Ἀνωτέρων Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 ἀπὸ 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 Ν. Δ)τος «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων» ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

ΤΙΤΛΟΣ Ι.

Οὐσιαστικαὶ ποινικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 1.

Ὅστις ἀφαιρεῖ ἢ ἀποκρύπτει ἢ κατακρατεῖ ἐκ τῆς κανονικῆς καταναλώσεως τρόφιμα ἢ ἄλλα οἰκονομικὰ ἀγαθὰ χρήσιμα διὰ τὰς βιωτικὰς ἀνάγκας, ἐπὶ τῷ τέλει νὰ προκαλέσῃ τὴν ἔλλειψιν ἢ τὴν αὔξησιν τῆς τιμῆς αὐτῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ, τιμωρεῖται διὰ τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου.

Ἐὰν ἡ πρᾶξις δὲν ἔχει προξενήσῃ βαρείαν διατάραξιν ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῶν ἰσοβίων δεσμῶν.

Αἱ προηγούμεναι διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ παραγωγοῦ ὅστις ἀποκρύπτει σημαντικὰς ποσότητας ἰδίων αὐτοῦ προϊόντων βιομηχανίας, τέχνης, γεωργίας καὶ ἐν γένει ἰδίας αὐτοῦ παραγωγῆς, ἐπὶ τῷ τέλει νὰ προξενήσῃ τὴν ἔλλειψιν ἢ τὴν αὔξησιν τῆς τιμῆς αὐτῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ.

Ἄρθρον 2.

Ὅστις καταστρέφων πρώτας ὕλας ἢ προϊόντα γεωργικά, κτηνοτροφικὰ ἢ βιομηχανικὰ ἢ μέσα παραγωγῆς ἢ μεταφορᾶς, προξενεῖ βαρείαν βλάβην εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν ἢ προκαλεῖ σημαντικὴν ἐλάττωσιν τῶν προϊόντων τούτων κοινῆς ἢ εὐρείας καταναλώσεως τιμωρεῖται διὰ τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου.

Ἐὰν ἡ πρᾶξις δὲν ἔχῃ προξενήσῃ βαρείαν βλάβην ἢ τὰ προϊόντα ἠλαττώθησαν εἰς ποσότητα μὴ σημαντικήν, ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῶν ἰσοβίων δεσμῶν.

Ἄρθρον 3.

Πλὴν τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ἡ πρᾶξις ἀποτελεῖ βαρύτερον ἀδίκημα, ὅστις ἀφαιρεῖ ἢ ἀποκρύπτει ἐκ τῆς κανονικῆς καταναλώσεως τρόφιμα ἢ ἄλλα οἰκονομικὰ ἀγαθὰ χρήσιμα διὰ τὰς βιωτικὰς ἀνάγκας, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως ἀπὸ ἓξ μηνῶν μέχρις εἰρκτῆς δέκα ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν.

Ἐὰν ἡ πρᾶξις ἐγένετο κατὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐμπορίου ἢ τῆς βιομηχανίας ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῶν προσκαίρων δεσμῶν καὶ ἡ χρηματικὴ ποινὴ μέχρι 10.000.000 δραχμῶν.

Αἱ προηγούμεναι διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ παραγωγοῦ, ὅστις ἀποκρύπτει ἴδια αὐτοῦ προϊόντα, ἐπὶ τῷ τέλει ν' ἀφαιρέσῃ ταῦτα ἀπὸ τῆς κανονικῆς καταναλώσεως.

Ἄρθρον 4.

Ὅστις παραλαβὼν ποσότητα ἐμπορευμάτων κατ' ἐντολὴν τῶν Ἀρχῶν διαθέτει ταῦτα κατὰ διάφορον τρόπον ἐκείνου διὰ τὸν ὁποῖον τῷ παρεδόθησαν, τιμωρεῖται δι' εἰρκτῆς ἢ προσκαίρων δεσμῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 10.000.000 δραχμῶν.

Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται εἰς ἐκεῖνον ὅστις ἔχων τὴν ὑποχρέωσιν νὰ χρησιμοποιήσῃ κατὰ καθωρισμένον τρόπον τὰ ἐμπορεύματα τὰ ὁποῖα διαθέτει, προορίζει ταῦτα κατὰ διάφορον τρόπον.

Ἐὰν ἡ κατὰ τὰς προηγουμένας δύο παραγράφους προβλεπομένη πρᾶξις ἐγένετο κατὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐμπορίου ἢ τῆς βιομηχανίας ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου.

Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν πρόκειται περὶ σημαντικῶν ποσοτήτων ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῶν ἰσοβίων δεσμῶν.

Ἄρθρον 5.

Τιμωρεῖται διὰ τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου ὁ ἀρτοποιὸς ὅστις πρὸ ἢ μετὰ τὴν ἀρτοποίησιν παρακρατεῖ ἢ ὁπωσδήποτε διαθέτει ὑπὲρ τρίτων σημαντικὰς ποσότητας εἰδῶν ληφθέντων παρὰ τῶν Ἀρχῶν διὰ τὴν παρασκευὴν ἄρτου ἢ διαθέτει ταῦτα κατὰ τρόπον διάφορον ἐκείνου δι' ὃν προωρίσθησαν.

Ἐὰν πρόκειται περὶ ποσοτήτων μὴ σημαντικῶν ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῶν ἰσοβίων δεσμῶν.

Θεωρεῖται σημαντικὴ ποσότης ἡ ἀνωτέρα τῶν πεντήκοντα ὀκάδων.

Αἱ ποιναὶ ἐπιβάλλονται καὶ εἰς τοὺς ἐντεταλμένους τὴν φύλαξιν, ἄλεσιν καὶ μεταφορὰν τοιούτων εἰδῶν ἐὰν ἤθελον διαπράξει τὰς ἐν τοῖς προηγουμένας παραγράφοις προβλεπομένας πράξεις.

Ἄρθρον 6.

Τιμωρεῖται διὰ τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου ὅστις παρακρατεῖ ἢ ὁπωσδήποτε διαθέτει ὑπὲρ τρίτου, ἔστω καὶ ἐν μέρει, τρόφιμα ἢ ἄλλα οἰκονομικὰ ἀγαθά, χρήσιμα διὰ τὰς βιωτικὰς ἀνάγκας, παρκδοθέντα αὐτῷ ἐκ μέρους Ἀρχῶν, Ὀργανισμῶν ἢ Σωματείων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἢ περιελθόντα καθ' οἱονδήποτε τρόπον εἰς τὴν κατοχὴν αὐτοῦ ἵνα διανείμῃ ταῦτα εἰς ἀσθενεῖς, κρατουμένους, ἐκτοπισμένους, ἐν στρατοπέδῳ συγκεντρώσεων εὑρισκομένους ἢ εἰς ὡρισμένας κατηγορίας ἀπόρων ἀνθρώπων.

Ἐὰν ἡ πρᾶξις ἐγένετο εἰς βάρος μελῶν σωματείων ἢ συνεταιρισμῶν ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῶν ἰσοβίων δεσμῶν καὶ χρηματικὴ ποινὴ μέχρι 10 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, εἰς περίπτωσιν δὲ ἀφαιρέσεως ποσότητος μὴ σημαντικῆς ἡ ποινὴ τῶν προσκαίρων δεσμῶν καὶ χρηματικὴ ποινὴ μέχρι 5.000.000 δραχμῶν.

Ἄρθρον 7.

Ὅστις ἀποκτᾷ εἴδη ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς διανεμομένων ὧν δὲν δικαιοῦται ἢ εἰς ποσὸν ἀνώτερον τοῦ δικαιουμένου καὶ τὰ συναλλάσσεται τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον ἓξ μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 300.000 δραχ. Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς ἐκεῖνον ὅστις κατὰ παράβασιν τῶν περὶ ἀνωτάτου ὁρίου κατοχῆς αὐτῶν διατάξεων κατέχει τοιαῦτα εἴδη καὶ τὰ συναλλάσσεται.

Εἰς ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων, ἐὰν ἡ πρᾶξις ἀφορᾷ σημαντικὴν ποσότητα ἐπιβάλλεται ποινὴ τῆς εἱρκτῆς μέχρι προσκαίρων δεσμῶν 20 ἐτῶν καὶ χρηματικὴ ποινὴ μέχρι 5.000.000 δραχμῶν.

Ἄρθρον 8.

Ὅστις διὰ πλαστῶν πιστοποιήσεων ἢ δελτίων, ἢ ἀκύρων τοιούτων ἢ ψευδῶν δηλώσεων προσπαθεῖ νὰ λάβῃ δι' ἑαυτὸν ἢ δι' ἄλλους ποσότητας ἢ μερίδας εἰδῶν ὧν δὲν δικαιοῦται ἢ ἀνωτέρας τῶν δικαιουμένων, τιμωρεῖται, ἐὰν ἡ πρᾶξις δὲν ἀποτελεῖ βαρύτερον ἀδίκημα, διὰ τῆς ποινῆς τῶν προσκαίρων δεσμῶν, εἱρκτῆς ἢ διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον ἓξ μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι τριῶν ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῆς φυλακίσεως τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικὴ ποινὴ μέχρις 100.000 δραχμῶν εἰς πάντα ὅστις παραχωρεῖ ἢ ἀποκτᾷ μετὰ ἢ ἄνευ ἀνταλλάγματος δελτίον ἔγκυρον ἢ ἀγορανομικὸν πιστοποιητικὸν ἢ παραλείπει νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τῶν Ἀρχῶν περὶ ἐπιστροφῆς τῶν δελτίων ἢ ἀγορανομικῶν πιστοποιητικῶν.

Ἄρθρον 9.

Ὅστις διαθέτει εἰς πώλησιν ἢ ἀγοράζει, ἔστω καὶ παρὰ διαφόρων πελατῶν, τρόφιμα ἢ βιωτικὰ ἀγαθὰ σημαντικῆς ποσότητος εἰς τιμὴν ἀνωτέραν τῆς ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν ὁριζομένης, τιμωρεῖται διὰ τῆς ποινῆς τῶν προσκαίρων δεσμῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἀπὸ δραχμῶν τριάκοντα χιλιάδων μέχρι δραχμῶν τριῶν ἑκατομμυρίων. Ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου.

Ἐὰν ἡ πράξις εἶναι μικρᾶς σημασίας ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῆς φυλακίσεως τοὐλάχιστον ἓξ μηνῶν καὶ χρηματικὴ ποινὴ μέχρις ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν.

Ἄρθρον 10.

Τιμωρεῖται διὰ τῆς ποινῆς τῶν ἰσοβίων δεσμῶν ὅστις νοθεύει τρόφιμα ἢ φαρμακευτικὰ εἴδη εἰς τρόπον ἐπικίνδυνον εἰς τὴν δημοσίαν ὑγείαν.

Ἐὰν ἐκ τῆς πράξεως προκαλεῖται ὁ θάνατος προσώπου τινὸς ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου.

Ἐὰν ἐκ τῆς παραποιήσεως προκύπτει μόνον ἐλάττωσις τῆς θρεπτικῆς οὐσίας τῶν τροφίμων ἢ τῆς θεραπευτικῆς ἐνεργείας τῶν φαρμάκων ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῶν προσκαίρων δεσμῶν καὶ χρηματικὴ ποινὴ μέχρι 5.000.000 δραχμῶν.

Ὁ ἀρτοποιὸς ὅστις νοθεύει εἴδη προοριζόμενα διὰ τὴν ἀρτοποίησιν, τιμωρεῖται πάντοτε διὰ τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου.

Ἄρθρον 11.

1. Τιμωρεῖται διὰ τῆς ποινῆς τῶν ἰσοβίων δεσμῶν ὅστις πωλεῖ ἢ κατέχει πρὸς πώλησιν ἢ διανέμει πρὸς κατανάλωσιν κρέας ἀποσυντεθειμένον ἢ ζώων τεθνεώτων ἢ νοσούντων ἢ ἐν γένει τρόφιμα παντὸς εἴδους οὐχὶ παραποιημένα ἢ νοθευμένα, ἀλλὰ ὁπωσδήποτε ἐπικίνδυνα εἰς τὴν δημοσίαν ὑγείαν.

2. Ἐὰν ἐκ τῆς ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου προβλεπομένης πράξεως ἐπῆλθεν ὁ θάνατος προσώπου τινὸς ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου.

3. Ὁ ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἀγοραστοῦ πωλῶν κρέας ἐκ ζώου, ὅπερ κατὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι συνηθείας δὲν θεωρεῖται βρώσιμον, τιμωρεῖται δι' εἱρκτῆς καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς 10.000 ἕως 500.000 δραχμῶν.

4. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 ἐπιβάλλεται ἡ ἐν αὐταῖς προβλεπομένη ποινή.

Ἄρθρον 12.

Ἰατρὸς ὅστις πιστοποιεῖ ψευδῶς ἀσθένειαν προσώπου τινὸς ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ προσποιρισθῇ μὴ κανονικῶς ὁ λαδῶν τὸ πιστοποιητικὸν ποσότητας τροφίμων ἢ ἄλλων εἰδῶν χρησίμων διὰ τὰς βιωτικὰς ἀνάγκας, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως οὐχὶ κατωτέρας τῶν 6 μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς 10.000 μέχρις 100.000 δραχμῶν.

Ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις συνεπάγεται καὶ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος ἀπὸ 3 μηνῶν μέχρις 1 ἔτους.

Ἄρθρον 13.

Τιμωρεῖται διὰ τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου, ὅστις, ἀνήκων εἰς τὴν ἀγορανομικὴν ὑπηρεσίαν, διαπράττει ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων του τὸ ἀδίκημα τῆς ἐκβιάσεως (ἄρθρον 369 τοῦ ποινικοῦ Νόμου) ἢ τοῦ δεκασμοῦ (ἄρθρον 457 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου).

Ἄρθρον 14.

Τιμωρεῖται διὰ τῆς ποινῆς τῆς φυλακίσεως ἀπὸ 6 μηνῶν μέχρι πέντε ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις 1 ἑκατομμυρίου δραχμῶν τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον, ἀποτελοῦν μέλος τῆς Ἀγορανομικῆς Ὑπηρεσίας, διαπράττει κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 487 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου προβλεπόμενον ἀδίκημα.

Ἐὰν ἡ πρᾶξις διεπράχθη πρὸς ἀπόκρυψιν ἀγορανομικοῦ ἀδικήματος καὶ ἄνευ συνεννοήσεως μετὰ τοῦ δράστου, ἐπιβάλλεται ἡ διὰ τὸ ἀδίκημα τοῦτο προβλεπομένη ποινή.

Ἐὰν ἡ πρᾶξις διεπράχθη ἐξ ἀμελείας ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῆς φυλακίσεως μέχρις ἑνός ἔτους καὶ χρηματικὴ ποινὴ μέχρι 50.000 δραχμῶν.

Ἡ καταδίκη ἐπὶ τῶν δύο πρώτων περιπτώσεων ἐπάγεται τὴν ἔκπτωσιν ἀπὸ τῆς δημοσίας θέσεως καὶ τὴν ἀνικανότητα ἰσοβίως πρὸς ἀνάκτησιν ἀρχῆς ἢ δημοσίας θέσεως, ἐπὶ δὲ τῆς τελευταίας περιπτώσεως τὴν πρόσκαιρον ἀνικανότητα ἐπὶ ἓξ μηνῶν ἕως ἓξ ἐτῶν.

Ἄρθρον 15.

Ἡ ἰδιότης προσώπου τινὸς ὡς ἀνήκοντος εἰς τὴν Ἀγορανομικὴν Ὑπηρεσίαν θεωρεῖται κατὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς, πάντοτε ὡς ἐπιβαρυντικὴ περίπτωσις.

Ἄρθρον 16.

Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος Νόμου πρόσωπον ἀνῆκον εἰς τὴν Ἀγορανομικὴν Ὑπηρεσίαν θεωρεῖται ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι ἐντεταλμένον, ἔστω καὶ προσωρινῶς:

α) Εἰς οἱανδήποτε ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐπισιτισμοῦ παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ Ὑπουργείῳ ἢ εἰς οἱανδήποτε ἄλλην συναφῆ ὑπηρεσίαν καὶ

β) Νὰ ἀσκῇ ἀγορανομικὰ καθήκοντα.

Ἐξομοιοῦται πρὸς τὰ πρόσωπα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Ἀγορανομικὴν Ὑπηρεσίαν, ἀπὸ ἀπόψεως εὐθύνης ὅσον ἀφορᾷ τὰς παραβάσεις τοῦ παρόντος, ὅστις εἶναι ἐντεταλμένος νὰ ἀναζητῇ τοὺς ἐνόχους ἀγορανομικῶν παραβάσεων, νὰ καταδιώκῃ, νὰ ἐνεργῇ ἀνακρίσεις καὶ νὰ ἐκδικάζῃ τὰς ἐν λόγῳ παραβάσεις.

Ἄρθρον 17.

Ὅστις ἐν τῇ ἀσκήσει τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ, τῆς τέχνης, βιομηχανίας ἢ ἐμπορίου ἀπαιτεῖ διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ παρεχομένην ὑπηρεσίαν, μετὰ ἢ ἄνευ πρώτων ὑλῶν τιμάς, ἀνωτέρας τῶν ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν καθοριζομένων ἢ δυσανάλογους ἢ πλεονεκτικὰς τιμωρεῖται διὰ τῆς ποινῆς τῆς φυλακίσεως καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 300,000 δραχμῶν.

Ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς ἡ χρηματικὴ ποινὴ διπλασιάζεται καὶ ἡ τῆς φυλακίσεως δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν ἓξ μηνῶν.

Ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῆς φυλακίσεως μέχρις 6 μηνῶν καὶ χρηματικὴ μέχρι 50,000 δραχμῶν εἰς ἐκεῖνον ὅστις καταβάλλει τοιαύτας τιμάς, ἐκτὸς ἐὰν καταγγείλῃ ἄνευ βραδύτητος εἰς τὴν Ἀρχήν, τὴν γενομένην καταβολὴν τῆς τιμῆς

Ἄρθρον 18.

Ὅστις ἐπὶ τῷ σκοπῷ συγκαλύψεως ἀγορανομικοῦ τινος ἀδικήματος ἢ ὅπως ἐπιτύχῃ καθορισμὸν ἐπωφελοῦς τιμῆς ἀποκρύπτει τὰ ἐμπορικὰ αὐτοῦ βιβλία ἢ παρουσιάζει βιβλία ἢ στοιχεῖα παραποιημένα ἢ παρακεχαραγμένα ἢ περιέχοντα ψευδεῖς ἐνδείξεις τιμωρεῖται διὰ τῆς ποινῆς τῆς φυλακίσεως τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 200,000 δραχμῶν.

Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται εἰς τὸν ἔμπορον ἢ βιομήχανον ὅστις δὲν ἐκδίδει εἰς τὸν ἀγοραστὴν τιμολόγια μὲ τὴν ἔνδειξιν τοῦ ἀγορασθέντος ἐμπορεύματος καὶ τῆς καταβληθείσης τιμῆς ἢ ἐκδίδει τιμολόγια περιέχοντα γενικῶς ἢ μερικῶς ψευδεῖς ἐνδείξεις.

Ἄρθρον 19.

Ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς τοῦ καταδικασθέντος δι' ἀγορανομικὸν ἀδίκημα ἐπιβάλλεται, ἡ ποινὴ τῆς ἐκτοπίσεως διαρκείας 4 μηνῶν μέχρι 5 ἐτῶν εἰς πόλιν ἢ κώμην τοῦ Κράτους ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ Δικαστηρίου καὶ τῆς κατοικίας τοῦ καταδικασθέντος ὁριζομένας ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ἐν τῇ αὐτῇ καταδικαστικῇ ἀποφάσει.

Ἡ παράβασις τῆς περὶ ἐκτοπίσεως ἀποφάσεως τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρ. 168 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 20.

Ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου προβλεπομένων ἀδικημάτων δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν τὸ ἄρθρον 87 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 21

Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καταδίκης ἐπὶ ἀγορανομικῷ ἀδικήματι εἰς βαθμὸν κακουργήματος ἢ πλημμελήματος, ἀλλὰ καθ' ὑποτροπὴν τὸ Δικαστήριον ὀφείλει νὰ διατάξῃ τὸ κλεισιμον, ὁριστικῶς ἢ προσκαίρως τοῦ καταστήματος, ἐργοστασίου ἢ ἐργαστηρίου καὶ νὰ στερήσῃ τὸν καταδικασθέντα ἰσοβίως ἢ προσκαίρως τοῦ δικαιώματος τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος ἢ ἐπιτηδεύματος αὐτοῦ.

Ἄρθρον 22.

Ἐπὶ καταδίκης δι' ἀγορανομικὸν ἀδίκημα, ἐφ' ὅσον ἐπεβλήθη ποινὴ κρατήσεως ἢ φυλακίσεως μὴ ὑπερβαίνουσα τὸ ἓν ἔτος, τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ μετατρέψῃ ταύτην ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς χρηματικήν. Ἡ μετατροπὴ ἐπὶ ἀγορανομικῶν ἀδικημάτων, ἐξ ἀμελείας διαπραχθέντων, εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Δικαστήριον Ἡ μετατροπὴ δὲν ἐπιτρέπεται ἐφ' ὅσον ὁ καταδικασθεὶς ἔχει καὶ προηγουμένην καταδίκην δι' ἀγορανομικὸν ἀδίκημα ἐντὸς τῆς τελευταίας διετίας, ἐκτὸς ἐὰν ἡ προτέρα καταδίκη ἀφορᾷ ἀδίκημα ἐξ ἀμελείας τελεσθέν, ὅτε τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν μετατροπήν.

Διὰ τὴν μετατροπὴν τῆς ποινῆς ἐπὶ καταδίκης δι' ἀγορανομικὸν ἀδίκημα ὑπολογίζεται ἑκάστη ἡμέρα φυλακίσεως μὲν πρὸς δραχ. 200 μέχρι 50.000, κρατήσεως δὲ πρὸς δραχμὰς 50 μέχρι 5.000.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς καθοριζούσης τὸ ποσὸν τῆς μετατροπῆς ἢ ἀπορριπτούσης τὴν περὶ μετατροπῆς αἴτησιν ἀπαγορεύεται ἡ ἄσκησις τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἐφέσεως. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Ἰουλίου 1933 «περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τοῦ Νόμου 3722 «περὶ ματατροπῆς ποινῶν κλπ».

Ἄρθρον 23.

Πάντα τὰ ἀντικείμενα τοῦ ἀγορανομικοῦ ἀδικήματος δημεύονται. Ἡ ἀσκηθεῖσα ἔφεσις παρὰ τοῦ καταδικασθέντος ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς περὶ δημεύσεως διατάξεως τῆς ἀποφάσεως καὶ ἀντιστρόφως ἡ ἔφεσις τῆς εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς κωλύει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς περὶ ἀποδόσεως τῶν κατασχεθέντων διατάξεων τῆς ἀποφάσεως.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

Ἀνώτερα Ἀγορανομικὰ Δικαστήρια Συγκρότησις αὐτῶν

Ἄρθρον 24.

1. Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν εἰς βαθμὸν κακουργήματος τιμωρουμένων ἀγορανομικῶν ἀδικημάτων συνιστῶνται ἐν Ἀθήναις, Θεσσαλονίκῃ, Λαρίσῃ, Ναυπλίῳ καὶ Πάτραις ἀνώτερα ἀγορανομικὰ δικαστήρια συγκροτούμενα ἐκ πέντε μελῶν.

Πρόεδρος τοῦ ἀνωτέρω ἀγορανομικοῦ δικαστηρίου διορίζεται μάχιμος ἀξιωματικὸς ἐν ἐνεργείᾳ ἢ ἐν ἀποστρατείᾳ ἔχων βαθμὸν τοὐλάχιστον ἀντισυνταγματάρχου, μέλη δὲ τρεῖς ἀνώτεροι μάχιμοι ἀξιωματικοὶ καὶ εἷς δικαστὴς τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης.

Καθήκοντα Ἐπιτρόπου ἐκπληροῖ Εἰσαγγελεὺς ἢ Ἀντισαγγελεὺς Ἐφετῶν ἐκτὸς δὲ τοῦ τῶν Ἀθηνῶν καὶ Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν, χρέη δὲ γραμματέως εἰς τῶν γραμματέων ἢ ὑπογραμματέων πολυμελῶν δικαστηρίων.

Ὁ Πρόεδρος ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ Ὁ δὲ Ἐπίτροπος, ὁ δικαστὴς καὶ ὁ γραμματεὺς ὡς καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ τούτων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης αἰτήσει τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ.

Ὁ Πρόεδρος ἀπών ἢ κωλυόμενος ἀναπληροῦται ὑπὸ τοῦ κατὰ βαθμὸν ἀνωτέρου καὶ μεταξὺ ὁμοιοβάθμων τοῦ ἀρχαιοτέρου ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δικαστηρίου.

Τὰ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου συνιστώμενα Δικαστήρια ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἡ πειθαρχικὴ ὅμως ἐξουσία ἐπὶ τῶν μελῶν καὶ τῆς γραμματείας αὐτῶν ἀσκεῖται κατὰ τὰς κειμένας δι' ἕκαστον διατάξεις.

3. Περιφέρεια ἑκάστου ἀνωτέρου Ἀγορανομικοῦ Δικαστηρίου εἶναι ἡ τοῦ Ἐφετείου εἰς ἣν συνιστᾶται.

3. Δύναται διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης νὰ συνιστῶνται Ἀνώτερα Ἀγορανομικὰ Δικαστήρια καὶ εἰς ἄλλας πόλεις τοῦ Κράτους, πλὴν τῶν ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων, συγκροτούμενα συνιφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. Ἐν τῷ Διατάγματι καθορίζεται ἡ ἕδρα τοῦ Δικαστηρίου, ἡ περιφέρεια αὐτοῦ, ἡ ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας, ὁ τόπος τῶν συνεδριάσεων καὶ πᾶσα ἐν γένει λεπτομέρεια. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ γίνεται καὶ ἡ κατάργησις τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστωμένων, ὡς καὶ τῶν διὰ Διατάγματος συσταθησομένων Ἀνωτέρων Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος καθορίζεται εἰς ποῖα Δικαστήρια παραπέμπονται αἱ ἐνώπιον τοῦ καταργουμένου δικαστηρίου ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις.

4. Τὰ ἐκ μαχίμων ἀξιωματικῶν μέλη τῶν Δικαστηρίων τούτων ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ συμφώνῳ γνώμῃ τοῦ Διευθυντοῦ Δικαστικοῦ αὐτοῦ ἐκ πίνακος ὃν καταρτίζει ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης αἰτήσει τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ, τὴν σύνθεσιν δὲ προσδιορίζει ἑκάστοτε τοῦ μὲν Ἀνωτέρου Ἀγορανομικοῦ Δικαστηρίου Ἀθηνῶν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Δικαστικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Ἐπισιτισμοῦ τῶν δὲ λοιπῶν ὁ Πρόεδρος αὐτῶν.

Μέχρι τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος συγκροτήσεως τῶν Δικαστηρίων τούτων τὰ ἤδη ὑφιστάμενα ἐξακολουθοῦσι λειτουργοῦντα.

5. Πάντα τὰ μέλη τῶν Ἀνωτέρων Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων, ὁ Ἐπίτροπος καὶ οἱ ἀναπληρωταί του, οἱ Γραμματεῖς καὶ τὸ λοιπὸν βοηθητικὸν προσωπικὸν θεωροῦνται ἀπεσπασμένοι ἐκ τῆς ὀργανικῆς των θέσεως, λαμβάνοντες τὰς ἀποδοχὰς τοῦ βαθμοῦ των ἐκ τῆς ἀρχῆς εἰς ἣν ὀργανικῶς ἀνήκουσι.

6. Αἱ ἐπιχορηγήσεις γραφικῆς ὕλης, ἐξόδων καθαριότητος καυσίμου ὕλης καὶ λοιπῶν ἐξόδων λειτουργίας τῶν ἀνωτέρω ἀγορανομικῶν δικαστηρίων καὶ τῶν γραφείων τῶν παρ' αὐτοῖς Εἰσαγγελέων ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ πληρωμὴ ἐνεργεῖται εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης τριμηνίας ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ, διαχειρίζεται δὲ τὸ χορηγούμενον χρηματικὸν ποσὸν ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Προέδρου.

7. Τὰ Δικαστήρια ταῦτα συνεδριάζουσιν εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τοῦ Ἐφετείου ὁριζομένην ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Ἐφετῶν.

Ἁρμοδιότης.

Ἄρθρον 25.

1. Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν Ἀνωτέρων Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων ὑπάγονται: α) τὰ εἰς βαθμὸν κακουργήματος τιμωρούμενα ἀγορανομικὰ ἐγκλήματα, β) τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 14 παράγρ. 1—3 τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμενα ἀδικήματα τῶν Ἀγορανομικῶν ὀργάνων καὶ γ) πᾶν ἀδίκημα ὅπερ δι' εἰδικοῦ Νόμου ὑπήχθη ἢ θέλει ὑπαχθῇ εἰς τὴν ἁρμοδιότητα αὐτῶν ἢ τῶν μέχρι τοῦδε εἰδικῶν Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων.

2. Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ἀνωτέρω ἀγορανομικῶν δικαστηρίων εἰσάγονται ὡσαύτως καὶ πάντα τὰ συναφῆ πρὸς τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀδικήματα.

3. Ἐφ' ὅσον τὰ κατὰ τὸν νόμον 382)1936 «περὶ ἀγορανομικοῦ Κώδικος» δικάζοντα δικαστήρια ἤθελον πεισθῇ ἐκ τῆς πορείας τῆς δίκης ὅτι τὰ ἐνώπιον αὐτῶν εἰσαχθέντα ἀγορανομικὰ ἀδικήματα συνεπάγονται ἐγκληματικὴν ποινὴν κηρύσσονται ἀναρμόδια καὶ παραπέμπωσι τὴν ὑπόθεσιν πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτέρου ἀγορανομικοῦ δικαστηρίου. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ὑπόθεσις εἰσάγεται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ἐπιτρόπου καὶ ἐκδικάζεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων ἀγορανομικῶν δικαστηρίων, τῆς ἐνεργηθείσης προδικασίας διατηρούσης πλῆρες τὸ κῦρος αὐτῆς.

Διαδικασία

Ἄρθρον 20.

Ἐνώπιον τῶν ἀνωτέρων ἀγορανομικῶν δικαστηρίων ὡς καὶ κατὰ τὴν προδικασίαν τηρεῖται ἡ ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας καθοριζομένη διαδικασία τῶν στρατοδικείων, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιεῖται ὑπὸ ταῦ παρόντος Νόμου. Ἀνακριτικὴ καὶ προανακριτικὴ πρᾶξις γενομένη τυχὸν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας λογίζεται ἔγκυρος.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπίτροπον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας.

Ἄσκησις τῆς Ποινικῆς Ἀγωγῆς.

Ἄρθρον 27.

1. Ἡ ἄσκησις τῆς Ποινικῆς Ἀγωγῆς ἐπὶ τῶν ἀγορανομικῶν ἀδικημάτων ἀνήκει, προκειμένου μὲν περὶ κακουργήματος, εἰς τὸν Ἐπίτροπον τοῦ Ἀνωτέρου Ἀγορανομικοῦ Δικαστηρίου, ἐπὶ δὲ τῶν πλημμελημάτων εἰς τὸν ἁρμόδιον Εἰσαγγελέα, εἰς ἑκάτερον τῶν ὁποίων ὑποβάλλεται ἀναλόγως πᾶσα ἔκθεσις ἢ μήνυσις περὶ ἀγορανομικοῦ ἀδικήματος.

2. Ἐπὶ ἀγορανομικῶν ἀδικημάτων διαπραττομένων ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς αἱ σχετικαὶ ἐκθέσεις ἢ μηνύσεις ὑποβάλλονται εἰς τὸν Διευθυντὴν Δικαστικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ, ὅστις ἀσκῶν τὴν ποινικὴν ἀγωγήν, ἔχει τὰ τῷ Εἰσαγγελεῖ ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων καὶ τοῦ παρόντος νόμου ἀπονεμόμενα αὐτῷ δικαιώματα καὶ καθήκοντα.

3. Ἐπὶ τῶν ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ Πρωτοδικείου ἔνθα ἐδρεύει Ἀνώτερον Ἀγορανομικὸν Δικαστήριον διαπραττομένων ἀγορανομικῶν ἀδικημάτων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα αὐτοῦ τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν ἀσκεῖ ὁ παρὰ τοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Δικαστηρίου τούτου ὑποκατασταθεὶς Εἰσαγγελεὺς ἢ ἀντεισαγγελεὺς Πλημμελειοδικῶν, ὅστις ὑποχρεοῦται ἀμελλητὶ νὰ ἀναγγείλῃ τὸ διαπραχθὲν ἀδίκημα καὶ τὰς περὶ αὐτοῦ ἐνεργείας του, δυναμένου τοῦ ὑποκαταστήσαντος Ἐπιτρόπου νὰ παραγγείλῃ ὅ,τι ἤθελε προκρίνει.

4. Ὁ Ἐπίτροπος δύναται κατὰ τὴν κρίσιν του: α) νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτέρου Ἀγορανομικοῦ Δικαστηρίου μετὰ προανάκρισιν, τῆς ἀπολογίας τοῦ κατηγορουμένου μὴ οὔσης ὑποχρεωτικῆς, β) νὰ παραγγείλῃ τὴν παρ' Ἀγορανομικοῦ Ἀνακριτοῦ συμπλήρωσιν τῆς προανακρίσεως ἢ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 29 ἐνέργειαν τακτικῆς ἀνακρίσεως καὶ γ) νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 22 Νοεμβρίου 1923 «περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τινῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ.

2. Ὁ Ἐπίτροπος τοῦ Ἀνωτέρου Ἀγορανομικοῦ Δικαστηρίου, ἔχει τὰς ἁρμοδιότητας καὶ τὰ δικαιώματα τῶν κατὰ τὸν Ἀναγκ. νόμον 382)1936 «περὶ Ἀγορανομικοῦ κώδικος» Εἰσαγγελέων, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

3. Πλὴν τῆς ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφοις τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζομένης ἁρμοδιότητος τοῦ Ἐπιτρόπου ἅπασα ἡ λοιπὴ ἁρμοδιότης ἡ ἀνατιθεμένη ὑπὸ τῆς Στρατιωτικῆς Ποινικῆς Νομοθεσίας εἰς τὸν ἀσκοῦντα τὴν ποινικὴν ἀγωγήν, ἀσκεῖται κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου καθοριζομένην δίωξιν τῶν ἀγορανομικῶν ἀδικημάτων, παρὰ Δικαστικοῦ Συμβουλίου συγκροτουμένου ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀνωτέρου Ἀγορανομικοῦ Δικαστηρίου, τοῦ δικαστικοῦ μέλους αὐτοῦ καὶ ἑνὸς ἀγορανομικοῦ ἀνακριτοῦ. Ἐνεργηθείσης τακτικῆς ἀνακρίσεως τοῦ Συμβουλίου μετέχει ὁ περατώσας ταύτην ἀγορανομικὸς ἀνακριτής, ἐφ' ὅσον ὑπηρετεῖ ἐν τῇ ἕδρᾳ.

Κλῆσις τοῦ κατηγορουμένου.

Ἄρθρον 28.

1. Ὁ κατηγορούμενος ἐνώπιον τῶν Ἀνωτέρων Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων δι' ἀγορανομικὸν ἀδίκημα ἢ συναφὲς αὐτῷ καλεῖται δι' ἁπλῆς κλήσεως τοῦ Ἐπιτρόπου, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς κοινοποιήσεως αὐτῷ τῶν ἐν ἄρθρῳ 100 τῆς Στρατιωτικῆς Ποινικῆς Νομοθεσίας καθοριζομένων ἐγγράφων, τῆς ἐν αὐτῷ προθεσμίας περιοριζομένης εἰς εἴκοσι τέσσαρας ὥρας.

2. Τὰ κλητήρια ἐπικρίματα τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ αἱ ἐρήμην ἀποφάσεις τῶν Ἀνωτέρων Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων κοινοποιοῦνται συμφώνως πρὸς τὸν νόμον 1228 τοῦ 1912, τῆς περὶ τούτων νομίμου προθεσμίας περιοριζομένης εἰς εἴκοσι ἡμέρας.

Ἀγορανομικοὶ Ἀνακριταί.

Ἄρθρον 29.

1. Διὰ τὴν δίωξιν καὶ ἀνάκρισιν τῶν ἀγορανομικῶν ἀδικημάτων διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης αἰτήσει τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ Ἀγορανομικοὶ Ἀνακριταὶ ἐκ πρωτοδικῶν καὶ ἀντεισαγγελέων Πρωτοδικῶν, Προέδρων Πρωτοδικῶν καὶ Εἰσαγγελέων Πρωτοδικῶν ἐκ τῶν παρ' ἑκάστῳ τῶν Πρωτοδικείων τῆς περιφερείας τοῦ Ἐφετείου ὑπηρετούντων.

2. Οἱ ἤδη διωρισμένοι ἀγορανομικοὶ ἀνακριταὶ καὶ εἰδικοὶ ἀνακριταὶ Ἀγορανομίας συνεχίζουσι τὰ ἔργα αὐτῶν μέχρις ἀντικαταστάσεώς των, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

3. Οἱ ἀγορανομικοὶ ἀνακριταὶ ἔχουσιν ἅπαντα τὰ δικαιώματα τακτικῶν παρὰ Πλημμελειοδίκαις ἀνακριτῶν, ἐνεργοῦσι δὲ τακτικὴν ἀνάκρισιν παραγγελίᾳ τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀνωτέρου Ἀγορανομικοῦ Δικαστηρίου. Εἰς τὸν κατηγορούμενον ἀνακοινοῦνται παρὰ τοῦ ἀνακριτοῦ κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς κατηγορίας αἱ κατ' αὐτοῦ ἐνδείξεις καὶ ὅσα ἔγγραφα κρίνει ὁ ἀνακριτὴς ἀνακοινώσιμα, τοῦτο δὲ τηρεῖται καὶ ἐπὶ προανακρίσεως.

4. Οἱ ἀγορανομικοὶ ἀνακριταὶ δύνανται πρὸς τούτοις: α) νὰ ἐνεργῶσι προανάκρισιν καὶ αὐτεπαγγέλτως πρὸς διαπίστωσιν ἀγορανομικῶν ἀδικημάτων καὶ συναφῶν αὐτοῖς ὀφείλοντες νὰ ἀναγγέλλωσι παραχρῆμα ταῦτα εἰς τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ ἀνωτέρω Ἀγορανομικοῦ Δικαστηρίου, δυνάμενον νὰ διατάξῃ οἱανδήποτε προκρίνει ἐνέργειαν, β) νὰ ἐνεργῶσιν οἱανδήποτε ἀνακριτικὴν ἢ προανακριτικὴν πρᾶξιν καὶ ἐκτὸς τῆς περιεφερείας αὐτῶν τῇ συνεναίσει τοῦ εἰσαγγελέως, γ) νὰ ἐνεργῶσι οἱανδήποτε ἀνακριτικὴν ἢ προανακριτικὴν

πρᾶξιν καὶ ἄνευ τῆς συμπράξεως ἑτέρου ἀνακριτικοῦ ἢ προανακριτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ γραμματέως, δ) νὰ καλῶσιν εἰς τὸν τόπον ἔνθα ἐνεργοῦσι τὰ ὄργανα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἢ τῆς Χωροφυλακῆς ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ, ὡς καὶ πάντα δημόσιον, δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν ὑπάλληλον ἢ ὑπηρέτην, ὅπως παράσχωσιν αὐτοῖς πᾶσαν βοήθειαν καὶ ἐκτελέσωσι πᾶσαν διαταγὴν αὐτῶν ἄνευ τῆς τηρήσεως διατυπώσεώς τινος καὶ μὴ ἀπαιτουμένου ἡ κλῆσις αὕτη νὰ γίνῃ ἱεραρχικῶς διὰ τῶν προϊσταμένων ἀρχῶν. Πᾶσα ἄρνησις ἢ δυστροπία τῶν ἀνωτέρω περὶ τὴν ἐκτέλεσιν δοθείσης αὐτοῖς τοιαύτης ἐντολῆς τιμωρεῖται διὰ τῆς ἐν ἄρθρῳ 14 § 1 τοῦ παρόντος ποινῆς, ε) νὰ ἐκδίδωσι κατά τε τὴν κυρίαν ἀνάκρισιν καὶ τὴν προανάκρισιν ἐντάλματα συλλήψεως καὶ ἐντάλματα φυλακίσεως καὶ ἄνευ γνώμης τοῦ Εἰσαγγελέως, ἡ διαταχθεῖσα ὅμως προφυλάκισις δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τῶν 15 ἡμερῶν ἄνευ συμφώνου γνώμης τοῦ ἀσκοῦντος τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν Ἐπιτρόπου ἢ τοῦ ὑποκαταστάτου του. Ἡ προφυλάκησις διακόπτεται συμφωνούντων ἀνακριτοῦ καὶ Ἐπιτρόπου μόνων.

5. Κατὰ τῶν πράξεων τοῦ Ἀγορανομικοῦ Ἀνακριτοῦ δὲν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἢ διαφωνία ἢ ἀνακοπὴ κατὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδομένων ἐνταλμάτων.

Δικαστικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 30.

1. Τὸ Δικαστικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει κατὰ πρότασιν τοῦ παρ' αὐτῷ Ἐπιτρόπου, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 247 καὶ ἑπόμενα τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ὡρισμένα ἀναλόγως ἐφαρμοζόμενα, πρὸς δὲ δύναται: α) νὰ παραπέμπῃ τὴν ὑπόθεσιν πρὸς ἐκδίκασιν εἰς τὸ διὰ τὰ ἀγορανομικὰ πλημμελήματα ἁρμόδιον Δικαστήριον καὶ β) νὰ παραπέμπῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν ἁρμόδιον Εἰσαγγελέα διὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας δίωξιν αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον ἡ εἰς τὸν κατηγορούμενον ἀποδιδομένη πρᾶξις δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ἀνωτέρου Ἀγορανομικοῦ Δικαστηρίου.

Καθ' ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων τούτων ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου εἶνε ὑποχρεωτική, αἱ δὲ ἐνεργηθεῖσαι ἀνακριτικαὶ πράξεις διατηροῦσι τὸ κῦρός των.

2. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τούτου οὐδὲν ἔνδικον μέσον συγχωρεῖται.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐπὶ ἐγγυήσει προσωρινὴ ἀπόλυσις ἐπὶ ἀγορανομικῶν ἀδικημάτων. Διακοπὴ τῆς προφυλακίσεως δύναται νὰ διαταχθῇ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου μόνον κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Ἀγορανομικοῦ Ἀνακριτοῦ καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως ὑποβαλλομένης ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει σχετικῆς προτάσεως ὑπὸ τούτου. Ὡσαύτως τὸ Δικαστήριον ἀναβάλλον τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως εἰς ἄλλην δικάσιμον δύναται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως λαμβανομένης ὁμοψήφως νὰ διακόψῃ τὴν προφυλάκισιν τοῦ κατηγορουμένου.

4. Ὁ Ἀν. Νόμος 2701)1940 ἐφαρμόζεται καὶ ἐν προκειμένῳ. Ἀπόλυσις κατὰ τὸ Ν. Διάταγμα 780)1941 δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἔνδικα μέσα.

Ἄρθρον 31.

1. Κατὰ τῶν ἐρήμην ἐκδιδομένων ἀποφάσεων τῶν Ἀνωτέρων Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων ἐπιτρέπεται τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἀνακοπῆς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 338—340 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, συντασσομένης ἐκθέσεως ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως εἴτε ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου, εἴτε ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ ἀνακόπτοντος, οἵτινες ὑποχρεοῦνται ἀμελλητὶ νὰ διαβιβάσωσιν εἰς τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν Δικαστηρίου, ὅστις εἰσάγει αὐτὴν πρὸς ἐκδίκασιν τὴν πρώτην δικάσιμον μετὰ 20 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀνακοπῆς ἄνευ κλήσεως τοῦ ἀνακόπτοντος. Ἂν ἐξ οἱουδήποτε λόγου μὴ περιέλθῃ εἰς τὸν Εἰσαγγελέα ἡ ἀνακοπὴ μέχρι τῆς δικασίμου, αὕτη εἰσάγεται εἰς δικάσιμον μὴ ἀπέχουσαν πλέον τῶν 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως αὐτῆς. Διὰ τὸ παραδεκτὸν τῆς ἀνακοπῆς ἀπαιτεῖται πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 338 τῆς Ποινικῆς Δικον. ὁριζομένων καὶ καταβολὴ παραβόλου ἐκ δραχμῶν 5.000.

2. Κατὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων οὐδὲν ἕτερον τακτικὸν ἢ ἔκτακτον ἔνδικον μέσον ἐπιτρέπεται, ἡ δὲ ἀναστολὴ καὶ διακοπὴ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς ἀπαγορεύεται.

3. Ἡ θανατικὴ ποινὴ ἐκτελεῖται ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐκτὸς ἐὰν ὑποβληθῇ αἴτησις χάριτος εἰς τὸν ἁρμόδιον Εἰσαγγελέα, ὁπότε αὕτη ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν μέχρις ἐκδόσεως τῆς περὶ αὐτῆς ἀποφάσεως. Ἐὰν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν δημοσιευθῇ Διάταγμα περὶ μετριασμοῦ τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου ἡ ποινὴ ἐκτελεῖται ἄνευ ἀναβολῆς.

Ἀνάκρισις καὶ ἐκδίκασις ἀγορανομικῶν πλημμελημάτων.

Ἄρθρον 32.

1. Ἡ ἐκδίκασις τῶν εἰς βαθμὸν πλημμελήματος ἀγορανομικῶν ἀδικημάτων ὑπάγεται εἰς τὰ κατὰ τόπους ἁρμόδια τριμελῆ Πλημμελειοδικεῖα. Τὰ μέλη τῶν Δικαστηρίων τούτων καθὼς καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καθ' ἕκαστον ἡμερολογιακὸν ἔτος ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς ὑπηρετούντων δικαστῶν, εἰσαγγελέως καὶ ἀντεισαγγελέων. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὁρίζονται καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ τούτων.

2. Αἱ συνθέσεις τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Δικαστηρίων Ἀγορανομίας καθορίζονται ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δικαστικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ.

Τὰ κατὰ τὸν νόμον 382)1936 συνεστημένα Δικαστήρια Ἀγορανομίας ἐξακολουθοῦσι λειτουργοῦντα, ἡ συγκρότησις ὅμως καὶ ἡ σύνθεσις αὐτῶν ρυθμίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

3. Αἱ μηνύσεις ἢ ἐκθέσεις περὶ ἀγορανομικῶν πλημμελημάτων ὑποβάλλονται εἰς τὸν ἁρμόδιον Εἰσαγγελέα, ὅστις, ἀσκῶν τὴν ἐπ' αὐτῶν ποινικὴν ἀγωγήν, ἔχει ἅπασαν τὴν ὑπὸ τοῦ Α. Ν. 382)1936 «περὶ ἀγορανομικοῦ κώδικος» ἀνατιθεμένην εἰς τοὺς Εἰσαγγελεῖς Ἀγορανομίας ἁρμοδιότητα δυνάμενος κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ: α) νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν πρὸς ἐκδίκασιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. τῆς 22 Νοεμβρίου 1923 «περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως ἐπ' αὐτοφώρῳ πλημμελημάτων» καὶ ἐὰν δὲν συντρέχωσιν οἱ ὅροι τοῦ αὐτοφώρου κατὰ τὸ ἄρθρον 168 τῆς Ποιν. Δικονομίας, β) νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως μετὰ ἢ ἄνευ προανακρίσεως, ἀποκλειομένης τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 163 τῆς Ποιν. Δικ. προσφυγῆς, γ) νὰ διατάξῃ ἐὰν ἡ ὑπόθεσις εἶναι δυσδιάγνωστος τακτικὴν ἀνάκρισιν ὑπὸ ἀγορανομικοῦ ἀνακριτοῦ καὶ δ) νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ Δικαστικὸν Συμβούλιον συντιθέμενον ἐκ μελῶν τοῦ ὡρισμένου διὰ τὴν ἐκδίκασιν ἀγορανομικῶν πλημμελημάτων Δικαστηρίου, ἂν εὑρίσκῃ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν.

4. Ἡ τακτικὴ ἀνάκρισις περατοῦται δι' ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγρ. Δικαστικοῦ Συμβουλίου, ἔχοντος τὴν ἐν ἄρθρ. 250 καὶ ἑπ. τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ἁρμοδιότητα. Ὁ Εἰσαγγελεὺς ὅμως δικαιοῦται ἐν παντὶ σταδίῳ νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως πρὸς ἐκδίκασιν. Εἰς τὸν κατηγορούμενον ἀνακοινοῦνται κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν κατηγορίας αἱ κατ' αὐτοῦ ἐνδείξεις καὶ ὅσα ἔγγραφα κρίνει ὁ ἀνακριτὴς ἀνακοινώσιμα.

5. Ὁ ἀγορανομικὸς ἀνακριτὴς κατὰ τὴν ἐνέργειαν κυρίας ἢ προεισαγωγικῆς ἀνακρίσεως ἐπὶ ἀγορανομικῶν πλημμελημάτων ἔχει ἅπαντα τὰ ἐν ἄρθρῳ 29 τοῦ παρόντος ἀπονεμό-

μενα αὐτῷ δικαιώματα πλὴν τῆς ὑπὸ τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρ. 29 ὑποχρεώσεως.

6. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ παρόντος.

Ἔνδικα μέσα

Ἄρθρον 33.

1. Κατὰ τῶν ἐρήμην ἐκδιδομένων ἀποφάσεων ἐπὶ ἀγορανομικῶν πλημμελημάτων ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 338 ἕως 340 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας κα' τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ παρόντος Νόμου, τοῦ παραβόλου ὁριζομένου εἰς δραχ. 2000.

2. Κατὰ τῶν ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων ἐκδιδομένων ἀποφάσεων ἐπιτρέπεται εἰς τὸν κατηδικασθέντα ἔφεσις κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας μόνον ἐφ' ὅσον ἐπεβλήθη ποινὴ στερητικὴ τῆς ἐλευθερίας μείζων τοῦ ἔτους ἢ χρηματικὴ τοιαύτη ἄνω τῶν 300.000 δραχμῶν. Εἰς ἔφεσιν δικαιοῦται ὅ τε εἰσαγγελεὺς τοῦ δικάσαντος δικαστηρίου καὶ ὁ τῶν Ἐφετῶν ἂν ἡ ἀπόφασις ἦ καταδικαστική, ἀλλὰ μόνον πρὸς ἐπιβολὴν ποινῆς ἢ ἐπαύξησιν τῆς ἐπιβληθείσης διὰ τὸ παραδεκτὸν δὲ τῆς ἐφέσεως ἀπαιτεῖται καὶ καταβολὴ παραβόλου ἐκ δραχμῶν 3.000.

Ἡ ἔφεσις ἀσκεῖται κατὰ τὰ ἄρθρα 406 καὶ ἑπόμενα τῆς Ποινικῆς Δικονομίας τῆς προθεσμίας τῆς ἐφέσεως ἐκ μέρους τοῦ κατηγορουμένου καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως περιοριζομένης εἰς τρεῖς ἡμέρας. Ἡ ἔφεσις τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν ἀσκεῖται ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως καὶ δὲν ἀνασταλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς ἀπαγορευομένης καὶ τῆς ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπολύσεως ἢ ἀπολύσεως κατὰ τὸ Ν. Δ. 780)1941. Ἡ ἔφεσις εἰσάγεται πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τριμελοῦς Ἐφετείου μετὰ 20 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως αὐτῆς ἄνευ ὑποχρεωτικῆς κλήσεως τοῦ κατηγορουμένου ἢ μαρτύρων, ἐφ' ὅσον ὁ ἐκκαλῶν εἶναι ὁ καταδικασθείς.

3. Οὐδὲν ἕτερον τακτικὸν ἢ ἔκτακτον μέσον ἐπιτρέπεται.

Μονομελῆ Πλημμελειοδικεῖα.

Ἄρθρον 34.

1. Ἡ ἐκδίκασις τῶν ἠπιώτερον κολαζομένων κατὰ τὰ ἄρθρα 21 (ἀριθ. 6, 8, 9, 10, 15, 18, 20, 21, 22) 22 παρ. 1 καὶ Υ καὶ 26 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 382(1936) Ἀγορανομικῶν ἀδικημάτων ἀνατίθεται εἰς τὰ Μονομελῆ Πλημμελειοδικεῖα συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 3998, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων καὶ καθόσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

2. Εἰς ταῦτα δύνανται νὰ παραπεμφθῶσι κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἁρμοδίου Εἰσαγγελέως καὶ αἱ ἐλαφρώτεραι ἀγορανομικαὶ παραβάσεις ὡς καὶ ἐκεῖναι, δι' ἃς παρεμβάλλονται σοβαρώτατα δυσχέρειαι ἐκδικάσεως διὰ λόγους ἰδίᾳ συγκοινωνίας.

3. Τὸ Μονομελὲς εὑρίσκον ὅτι ἡ ἁρμόζουσα ποινὴ ὑπερβαίνει τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἁρμόδιον Πλημμελειοδικεῖον.

4. Ἁρμόδια Μονομελῆ Δικαστήρια πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις 1—2 τοῦ παρόντος παραβάσεων εἶναι τὰ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Πρωτοδικείου τοιαῦτα, ὧν οἱ δικασταὶ ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης αἰτήσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐπισιτισμοῦ, ἐκ τῶν ἀποτελούντων τὸ δικάζον τὰς ἀγορανομικὰς παραβάσεις πλημμελειοδικείου ἡ δὲ ἑκάστοτε σύνθεσις αὐτῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δικαστικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ. Ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Πρωτοδικείου ἡ ἐκδίκασις δύναται νὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ Πταισματοδικείου μόνον ἂν ἡ μετάβασις τοῦ ὡρισμένου Πλημμελειοδίκου εἶναι εἴτε ἀδύνατος εἴτε κινδυνώδης.

5. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Μονομελῶν Πλημμελειοδικείων ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ δικάζοντος τὰς ἀγορανομικὰς παραβάσεις τριμελοῦς Πλημμελειοδικείου ἀσκουμένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 3998 μόνον ἐφ' ὅσον ἐπεβλήθη ποινὴ φυλακίσεως ἓξ μηνῶν καὶ ἐπέκεινα ἢ χρηματικὴ ποινὴ μείζων τῶν 50.000 δραχμῶν. Εἰς τὸν Εἰσαγγελέα ἐπιτρέπεται ἔφεσις κατὰ πάσης ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς ἀλλὰ μόνον πρὸς ἐπιβολὴν ποινῆς ἢ ἐπαύξησιν τῆς ἐπιβληθείσης. Ἡ ἔφεσις δὲν ἔχει ἀναστολτικὴν δύναμιν.

6. Προσωρινὴ ἀπόλυσις τοῦ καταδικασθέντος δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἀνώτεροι Δικαστικοὶ Ἐπόπται τῆς Ἀγορανομίας

Ἄρθρον 35.

Παρὰ ταῖς Γενικαῖς Διοικήσεσι καὶ Νομαρχίαις δύναται νὰ συνιστᾶται θέσις ἀνωτέρου Δικαστικοῦ ἐπόπτου ἀγορανομίας εἰς ἣν ἀποσπᾶται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, αἰτήσει τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ, δικαστικὸς λειτουργὸς ἔχων βαθμὸν τοὐλάχιστον Προέδρου ἢ Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν. Οὗτος ἐπιμελεῖται καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν τῆς οἰκείας Γενικῆς Διοικήσεως ἢ Νομαρχίας τῆς παρακολουθήσεως τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ διατάξεων πρὸς ἐνιαίαν ἐφαρμογὴν αὐτῶν, καθοδηγεῖ τὰς διωκτικὰς ἀρχὰς εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν διατάξεων καὶ συγκεντροῖ στοιχεῖα καὶ πληροφορίας ἐπὶ παντὸς ἀντικειμένου ἀποσκοποῦντος εἰς τὴν καλλιτέραν ἐφαρμογὴν τῶν ἀγορανομικῶν διατάξεων.

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω δικαστικοὺς ἐπόπτας τῆς ἀγορανομίας ὑπάγονται ἀπ' εὐθείας διὰ πᾶν ζήτημα ἀφορῶν ἀγορανομικὰ καὶ ἐπισιτιστικὰ ζητήματα οἱ παρὰ ταῖς Γενικαῖς Διοικήσεσι καὶ Νομαρχίαις ἀγορανομικοὶ ἐπόπται καὶ Ἀστυνομικὰ ὄργανα.

2. Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Ἀνωτέρου Ἀγορανομικοῦ Δικαστηρίου Ἀθηνῶν δύναται ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Ἐπισιτισμοῦ δι' ἀποφάσεώς του ν' ἀποσπᾷ Ἐφέτας ἢ Ἀντεισαγγελεῖς Ἐφετῶν μέχρι τριῶν ὡς Ἀνωτέρους Δικαστικοὺς Ἐπόπτας Ἀγορανομίας. Οἱ οὕτως ἀποσπώμενοι, πλὴν τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένων καθηκόντων ἔχουσι καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου καθοριζομένην ἁρμοδιότητα τῶν ἀγορανομικῶν Ἀνακριτῶν, ἐξομοιούμενοι μισθολογικῶς οἱ ἐκ τούτων ἀνήκοντες τυχὸν εἰς ἄλλα Ἐφετεῖα πρὸς τοὺς ἐν Ἀθήναις ὑπηρετοῦντας.

Διεύθυνσις Δικαστικοῦ.

Ἄρθρον 36.

1. Οἱ δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 37 Νομ. Διατάγματος, ὡς ἐτροποποιήθη συσταθεῖσαι ὑπηρεσίαι διατηροῦνται.

2. Ἡ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ Διεύθυνσις Δικαστικοῦ, ἐξαρτωμένη ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἔχει ἴδιον πρωτόκολλον, διεκπεραίωσιν καὶ σφραγῖδα καὶ εἰς ταύτην ἀνήκει, πλὴν τῶν εἰδικῶς ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἀναφερομένων καθηκόντων καὶ α) ἡ νομοπαρασκευαστικὴ ἐργασία ἐπὶ παντὸς ἀγορανομικοῦ θέματος. β) Ἡ ἐποπτεία πάντων τῶν ἐντεταλμένων τὴν ποινικὴν δίωξιν τῶν ἀγορανομικῶν ἀδικημάτων καθ' ἅπαν τὸ Κράτος διὰ τὴν εὔρυθμον λειτουργίαν πάντων τῶν ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων καὶ τὴν ἐφαρμογὴν ἐν γένει τῶν ἀγορανομικῶν ποινικῶν διατάξεων. γ) Ἡ ἐπιμέλεια τῆς παρακολουθήσεως τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀφορώσων ἀγορανομικὰ καὶ ἐπισιτιστικὰ ζητήματα διατάξεων, ἡ καθοδήγησις τῶν ἀρχῶν περὶ τῆς ἐννοίας καὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν καὶ ἡ συγκέντρωσις στοιχείων καὶ πληροφοριῶν χρησίμων διὰ τὴν προσφορωτέραν ἐνιαίαν ἐφαρμογὴν τῶν ἀγορανομικῶν διατάξεων. δ) Ἡ ἄσκησις τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς ἐπὶ τῶν εἰς αὐτὴν ἐπιβαλλομένων μηνύσεων καὶ ἐκθέσεων περὶ ἀγορανομικῶν ἀδικημάτων ε) Ἡ γνωμάτευσις περὶ διαθέσεως τῶν ὑπὸ τῶν διωκτικῶν ἀρχῶν κατασχομένων ἀντικειμένων ἀγορανομικῶν ἀδικημάτων τῇ εἰσηγήσει παντὸς ἄλλου γενομένης, οὕσης αὐτοδικαίως ἀκύρου. στ) Ἡ τοποθέτησις εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ τιθεμένων δικαστικῶν λειτουργῶν ὑπαλλήλων καὶ ἡ ἐπ' αὐτῶν ἐποπτεία καὶ ζ) Ἡ παραγγελία πρὸς ἀνάκρισιν, προανάκρισιν ἢ διοικητι-

κὴν ἐξέτασιν περὶ οἱουδήποτε θέματος τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ.

3. Εἰς τὴν Διεύθυνσιν Δικαστικοῦ ἀποσπᾶται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, ὑποχρέου πρὸς τοῦτο, ὁ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ ὀνομαστὶ αἰτούμενος δικαστικὸς λειτουργὸς ἔχων βαθμὸν τοὐλάχιστον Ἐφέτου ἢ Ἀντεισαγγελέως Ἐφετῶν.

4. Ὁ ἀποσπώμενος δικαστικὸς λειτουργὸς διατηρεῖ τὴν ὀργανικὴν αὐτοῦ θέσιν καὶ λαμβάνει τὰς ἀποδοχὰς ταύτης, ἐκτελεῖ δὲ τὰ ἐξ αὐτῆς ἐπικείμενα αὐτῷ καθήκοντα ἐὰν ἡ ἐκ τῆς ἀποσπάσεως ἀπασχόλησις αὐτοῦ ἐπιτρέπει τοῦτο.

5. Παρὰ τῇ Διευθύνσει Δικαστικοῦ ἀποσπῶνται, αἰτήσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐπισιτισμοῦ, καθ' ὅμοιον τρόπον Πρόεδροι ἢ Εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν, Πρωτοδίκαι ἢ Ἀντεισαγγελεῖς Πρωτοδικῶν, Εἰρηνοδίκαι ἢ Ἰταισματοδίκαι οἵτινες ἐπίσης διατηροῦσι τὰς ὀργανικάς των θέσεις καὶ λαμβάνουσι τὰς ἀποδοχὰς αὐτῶν ἐκ τῆς ἀρχῆς εἰς ἣν ὀργανικῶς ἀνήκουσι, ἐκτελοῦσι δὲ καὶ εἰς ταύτας προσιδιάζοντα καθήκοντα ἐφ' ὅσον ἡ Διεύθυνσις Δικαστικοῦ ἤθελεν ἐπιτρέψει τοῦτο. Οἱ ἤδη ἀπεσπασμένοι παρὰ τῇ Διευθύνσει Δικαστικοῦ ἐξακολουθοῦσιν ἀσκοῦντες τὰ καθήκοντά των μέχρις ἀντικαταστάσεώς των κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος. Οἱ ἐκ Προέδρων Πρωτοδικῶν Εἰσαγγελέων, Πρωτοδικῶν καὶ Ἀντεισαγγελέων Πρωτοδικῶν δικαστικοὶ λειτουργοὶ ἔχουσι πρὸς τούτοις τὰ δικαιώματα καθήκοντα Ἀγορανομικοῦ Ἀνακριτοῦ.

6. Τὸν Διευθυντὴν τοῦ Δικαστικοῦ ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος ἐκ τῶν παρ' αὐτῷ ἀπεσπασμένων δικαστικῶν λειτουργῶν μεταξὺ ὁμοιοβάθμων ὁ ἀρχαιότερος.

7. Ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Ἐπισιτισμοῦ δύναται δι' ἀποφάσεώς του νὰ ἐξουσιοδοτήσῃ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Δικαστικοῦ, ἵνα ἀντ' αὐτοῦ παραλαμβάνῃ παντὸς εἴδους δικόγραφα πρὸς αὐτὸν ἐπιδιδόμενα, ὑπογράφῃ παντὸς εἴδους ἔγγραφα τῆς ἁρμοδιότητος τῆς Διευθύνσεως Δικαστικοῦ πρὸς δημοσίας ἀρχάς.

8. Ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Ἐπισιτισμοῦ δύναται νὰ ἀναθέτῃ εἰς τὸν Διευθυντὴν Δικαστικοῦ ἢ τινὰ τῶν παρ' αὐτῷ ἀπεσπασμένων δικαστικῶν λειτουργῶν τὴν ἐνέργειαν οἱασδήποτε διοικητικῆς ἀνακρίσεως ἐπὶ πάσης φύσεως ὑποθέσεως τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ. Οὗτοι ἐνεργοῦντες τοιαύτην ἔχουσι τὴν ὑπὸ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ἁρμοδιότητα ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων.

9. Ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Ἐπισιτισμοῦ δύναται νὰ διορίζῃ ἐκτάκτους ὑπαλλήλους καὶ κλητῆρας ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει μὴ δυναμένῃ νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς 200 δραχμὰς δι' ἐκτέλεσιν γραφικῆς ὑπηρεσίας, παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Δικαστικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ, ὡς καὶ παρὰ τοῖς ἀνωτέροις Ἀγορανομικοῖς Δικαστηρίοις, καθὼς καὶ τοῖς Ἀνωτέροις Δικαστικοῖς Ἐπόπταις τῆς Ἀγορανομίας.

Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐκτάκτων ὑπαλλήλων καὶ κλητήρων καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀποδίδονται ὅμως εἰς αὐτὸ παρὰ τοῦ Ταμείου Ἄρτου εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ ὁποίου ἐγγράφεται ἀνάλογος πίστωσις.

10. Εἰς τοὺς ἀπεσπασμένους καὶ ἀποσπωμένους παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐπισιτισμοῦ Δικαστικοὺς λειτουργούς, εἰς τοὺς Προέδρους καὶ τὰ μέλη τῶν Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων καὶ τοὺς παρ' αὐτοῖς Εἰσαγγελεῖς καὶ Ἀντεισαγγελεῖς, καὶ τοὺς Ἀγορανομικοὺς Ἀνακριτάς, καθὼς καὶ τοὺς Ἀνωτέρους Δικαστικοὺς Ἐπόπτας Ἀγορανομίας παρέχεται ἀποζημίωσις δι' ἔξοδα κινήσεως ἐντὸς τῆς πόλεως ἴσης πρὸς τὸ ἥμισυ τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν αὐτῶν διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ καὶ δραχμὰς 3.000 διὰ τοὺς εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις ὑπηρετοῦντας καὶ καταβαλλομένη ἑκάστοτε μετὰ τοῦ μισθοῦ αὐτῶν καὶ δι' ὃν χρόνον οὗτος καταβάλλεται.

Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη δὲν ὑπόκειται εἰς φόρον ἢ τέλος, καταβάλλεται δὲ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δι' ἀτομικῶν ἐνταλμάτων τῶν Προϊσταμένων τῶν ὑπηρεσιῶν εἰς ἃς ὀργανικῶς ἀνήκουσιν.

Εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε ὑπηρετοῦντας ἢ ὑπηρετήσαντας ἀνωτέρους Δικαστικοὺς Ἐπόπτας ἀγορανομίας, τοὺς Ἀγορανομικοὺς Ἀνακριτὰς καὶ τοὺς παρὰ τῇ Διευθύνσει Δικαστικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ ἀπεσπασμένους Δικαστικοὺς λειτουργοὺς ὡς ἀποζημίωσις καταβάλλεται ἀναδρομικῶς ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ των κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ποσὸν δραχμῶν 5.000 κατὰ μῆνα διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ καὶ δραχμὰς 2.500 κατὰ μῆνα διὰ τοὺς εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις διὰ τὸν μέχρι 1 Ἀπριλίου 1942 χρόνον, ἐφεξῆς δὲ ἡ ἀνωτέρω ὁριζομένη.

11. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των ὁ Πρόεδρος, ὁ Εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ Ἀντεισαγγελεὺς τῶν ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων, οἱ παρὰ τῇ Διευθύνσει Δικαστικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ ἀπεσπασμένοι δικαστικοὶ λειτουργοί, οἱ ἀνώτεροι Δικαστικοὶ Ἐπόπται Ἀγορανομίας καὶ οἱ Ἀγορανομικοὶ Ἀνακριταὶ ἔχουσι δικαίωμα ἐλευθέρας κυκλοφορίας εἰς τοὺς σιδηροδρομικοὺς συρμοὺς καὶ τὰ τροχιοδρομικὰ ὀχήματα, αὐτοκινηταμάξας καὶ Δεωφορεῖα τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας Μεταφορῶν καὶ ἐλευθέραν εἴσοδον εἰς Δημόσια Θεάματα ἐν γένει ἐπὶ τῇ ἐπιδείξει τοῦ δελτίου ταὐτότητός των ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ.

Ἐκποίησις κατασχεθέντων καὶ δημευθέντων

Ἄρθρον 37.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 54 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 382]1936 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

2. Τὰ μὴ πληροῦντα τοὺς ἑκάστοτε ὁριζομένους ὅρους παντὸς εἴδους τρόφιμα, ποτὰ καὶ γενικῶς ἀντικείμενα βιωτικῶν ἀναγκῶν, τὰ στερούμενα τῶν ἀπαραιτήτων θρεπτικῶν οὐσιῶν, τὰ παραποιημένα ἢ ἠλλοιωμένης ἀξίας ἢ ἠλαττωμένων ἰδιοτήτων ἢ νοθευμένα, ἀπάντων τούτων πιστοποιουμένων δι' ἐκθέσεως τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἁρμοδίων ἀρχῶν, τὰ πωρανόμως παραγόμενα, κατεχόμενα, μεταφερόμενα, πωλούμενα, καταναλισκόμενα, διατιθέμενα, κυκλοφοροῦντα, ἐξαγόμενα, τὰ μὴ δηλούμενα, παρακρατούμενα ἢ ἀποκρυπτόμενα εἴδη βιωτικῶν ἀναγκῶν, κατάσχονται, καὶ ἐὰν μὲν συντρέχῃ περίπτωσις ἐκ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ καταστρέφονται, ἐὰν δὲ ὑπόκεινται εἰς φθορὰν ἢ ἐλάττωσιν τῆς ἀξίας των ἢ ἡ φύλαξις αὐτῶν εἶναι δυσχερής, ἐπικίνδυνος ἢ δυσανάλογος δαπανηρά, ἐκποιοῦνται ἄλλως φυλάσσονται.

Ἡ ἐκποίησις τόσον τῶν κατασχομένων, ὅσον καὶ τῶν δημευομένων διατάσσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ, τῇ συμφώνῳ γνώμῃ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δικαστικοῦ γίνεται δὲ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ κοινὸν καθ' ὃν τρόπον ὁρίζει ἡ διατάσσουσα ταύτην ἀπόφασις, ἐπὶ παρουσίᾳ δὲ πάντοτε ἑνὸς Ἀγορανομικοῦ Ἀνακριτοῦ, δυναμένου νὰ ἀναπληρωθῇ ὑπὸ Εἰρηνοδίκου ἢ Ἰταισματοδίκου, ἐν ἀπολύτῳ δὲ ἀδυναμίᾳ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἀστυνόμου συνταασσομένης λεπτομεροῦς ἐκθέσεως Τὰ ὑποκείμενα εἰς ἀμεσωτάτην φθορὰν ἐκποιοῦνται κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δικαστικοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ.

Πᾶσα ἐκποίησις δι' ἣν δὲν ἐτηρήθησαν αἱ διατάξεις αὗται εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος.

Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἰσχύουσιν ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ τοῖς Περιχώροις αὐτῶν, ἀλλαχοῦ δὲ ἡ ἐκποίησις διατάσσεται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Εἰσαγγελέως, ἐφαρμοζομένης περαιτέρω τῆς αὐτῆς διαδικασίας.

Ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Ἐπισιτισμοῦ δύναται ἀντὶ τῆς ἐκποιήσεως νὰ διαθέτῃ ἐπὶ καταβολῇ τῆς ἀξίας τὰ κατασχεθέντα εἴδη δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ, καθ' ὅμοιον τρόπον λαμβανομένης εἰς Νοσοκομεῖα, Εὐαγῆ Ἱδρύματα, Συνεταιρισμοὺς προμηθευτικοὺς Δημοσίων Ὑπαλλήλων ἢ Λαϊκὰ Συσσίτια, συν-

τασσομένης ἐκθέσεως περὶ τῆς παραδόσεως, εἰς ἣν συνάπτεται τὸ κατὰ τὸ ἐπιὸν ἐδάφιον γραμμάτιον ἢ διπλότυπον.

Τὸ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως εἰσπραττόμενον τίμημα μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δαπανῶν, κατατίθεται παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, προκειμένου δὲ περὶ δημευθέντων ὡς δημόσιον ἔσοδον. Περὶ τῆς τύχης τῶν κατεσχημένων ἀποφασίζει τὸ ἁρμόδιον Δικαστήριον, τὸ ὁποῖον ἐν περιπτώσει καταδίκης τοῦ κατηγορουμένου ὑποχρεοῦται νὰ διατάξῃ τὴν δήμευσιν τῶν κατασχεθέντων ἢ τοῦ προϊόντος τούτων ἐν περιπτώσει προηγηθείσης ἐκποιήσεως.

Προκειμένου περὶ τροφίμων κατεχομένων πρὸς ἰδίαν χρῆσιν, κατάσχεται μόνον τὸ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ νομίμου ὁρίου κατοχῆς αὐτῶν.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος τὸ ὅριον τῶν δυναμένων νὰ κατέχωνται τροφίμων ὁρίζεται ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν, δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Αἱ σχετικαὶ ἐκθέσεις κατασχέσεως καὶ ἐκποιήσεως καὶ τὸ γραμμάτιον κατάσχεσεως τοῦ τιμήματος, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἔκθεσις διαβιβάζονται εἰς τὸν ἁρμόδιον Ἐπίτροπον ἢ Εἰσαγγελέα διὰ τὴν ποινικὴν δίωξιν τοῦ παραβάτου.

Πᾶσα παράβασις τοῦ παρόντος ἄρθρου θεωρεῖται ἀγορανομικὸν ἀδίκημα ἐπισῦρον τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 36 ἐδάφιον 1 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἀμοιβή.

Ἄρθρον 38.

1. Ἐν περιπτώσει καταδίκης δι' ἀγορανομικὸν ἀδίκημα τὸ Δικαστήριον ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιδικάσῃ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἀμοιβὴν εἰς βάρος τοῦ καταδικασθέντος ἢ ἐκ τοῦ ἀντικειμένου τῆς κολασίμου πράξεως ὑπὲρ τοῦ καταδόσαντος ἢ βεβαιώσαντος τὸ ἀδίκημα ἢ τοῦ συλλαβόντος τὸν δράστην αὐτοῦ. Ἡ ἀμοιβὴ αὕτη συνίσταται εἰς ποσοστὸν 15 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν δημευθέντων εἰδῶν, οὐδέποτε δὲ δύναται νὰ εἶναι ἐλάσσων ὧν 500 οὐδὲ μείζων τῶν 50.000 δραχμῶν. Ἡ ἀμοιβὴ αὕτη εἰσπράττεται ἅμα τῇ τελεσιδικίᾳ τῆς ἀποφάσεως.

2. Τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀμοιβῆς δὲν δικαιοῦνται τὰ μέλη τῶν ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων, οἱ παρ' αὐτοῖς Ἐπίτροποι, Εἰσαγγελεῖς καὶ Ἀντεισαγγελεῖς, οἱ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐπισιτισμοῦ ἀπεσπασμένοι Δικαστικοὶ λειτουργοί, οἱ ἀνώτεροι Δικαστικοὶ ἐπόπται ἀγορονομίας καὶ οἱ ἀγορανομικοὶ Ἀνακριταί.

Δήμευσις.

Ἄρθρον 39.

Ὁσάκις τὸ Δικαστήριον ἐπιβάλλει ποινὴν ἐγκληματικὴν δύναται νὰ διατάξῃ προσέτι καὶ τὴν δήμευσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς περιουσίας τοῦ καταδικασθέντος.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 40.

1. Ὅπου εἰς διατάξεις Νόμων ἀναφέρονται Εἰδικὰ Αἰσχροκερδεῖα ἢ Εἰδικὰ ἀγορανομικὰ Δικαστήρια νοοῦνται ἐφεξῆς τὰ διὰ τοῦ παρόντος συνιστώμενα ἀνώτερα ἀγορανομικὰ Δικαστήρια.

2. Αἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις ἐνώπιον τῶν μέχρι τοῦδε λειτουργούντων Ἀνωτέρων Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων μεταβιβάζονται εἰς τὰ διὰ τοῦ παρόντος συνιστώμενα τοιαῦτα, ἁπασῶν τῶν διενεργηθεισῶν πράξεων προδικασίας διατηρουσῶν τὴν ἰσχύν των. Πρὸς τοῦτο οἱ ἁρμόδιοι Ἐπίτροποι διαβιβάζουσι τὰς παρ' αὐτοῖς ἢ τοῖς Ἀγορανομικοῖς Ἀνακριταῖς ἐκκρεμεῖς δικογραφίας ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς τοὺς Ἐπιτρόπους τῶν διὰ τοῦ παρόντος συνιστωμένων ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων, πλὴν τῶν δικογραφιῶν ἐφ' ὧν ἐνεργοῦσιν ἀνάκρισιν οἱ ἐκ τῶν διατηρουμένων κατὰ τὸ ἄρθρον 29 παρ. 2 τοῦ παρόντος Νόμου ἀγορανομικοὶ ἀνακριταί, οἵτινες ὀφείλουσιν ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ν' ἀποστείλωσιν εἰς τὸν ἀσκοῦντα ποινικὴν ἀγωγὴν πίνακα τῶν παρ' αὐτοῖς ἐκκρεμῶν δικογραφιῶν.

3. Αἱ ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῶν καταργουμένων διὰ τοῦ παρόντος ἀνωτέρων Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων ὑποθέσεις ἀποστέλλονται ἐπίσης ὑπὸ τῶν Ἐπιτρόπων εἰς τὸν ἀσκοῦντα τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν ὅστις ἐνεργεῖ κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 27 παράγραφος 4 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα, παραπεμπτικὰ ἢ προδικαστικὰ βουλεύματα τῶν Συμβουλίων τῶν καταργουμένων Ἀνωτέρων Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων διατηροῦσι τὴν ἰσχὺν αὐτῶν, τῆς δι' αὐτῶν παραπομπῆς τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ Ἀνώτερον Ἀγορανομικὸν Δικαστήριον θεωρουμένης ὡς παραπομπῆς εἰς τὰ διὰ τοῦ παρόντος συνιστώμενα Ἀνώτερα Δικαστήρια, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ ἀγορανομικοῦ πλημμελήματος ὅτε ἡ παραπομπὴ λογίζεται εἰς τὸ ἁρμόδιον Πλημμελειοδικεῖον.

4. Αἱ καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις τῶν μέχρι τοῦδε λειτουργούντων Ἀνωτέρων Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων, καθίστανται διὰ τοῦ παρόντος ἀνέκκλητοι καὶ ἂν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. ὑπ' ἀριθ. 501)1941 ἦσαν ἐκκληταί, αἱ δ' ἐκκρεμεῖς ἐφέσεις εἶναι ἀπαράδεκτοι.

5. Τὸ πρὸς ἔφεσιν δικαίωμα κατ' ἀποφάσεων τῶν κατὰ τὸν Α. Ν. 382)1936 λειτουργούντων Δικαστηρίων Ἀγορανομίας καὶ τῶν Ἠλημμελειοδικείων ἐπὶ ἀγορανομικῶν παραβάσεων διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου, ὑφ' οὗ διέπονται καὶ αἱ ἀσκηθεῖσαι ἤδη ἐφέσεις.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρν 41.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Α. Ν. 382]1936 προστίθεται ἐδάφιον ἕκτον ἔχον οὕτω:

«Προκειμένου περὶ γάλακτος ἂν ἡ γενομένη πρώτη ἐξέτασις τοῦ δείγματος ἀπέδωκεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐν αὐτῷ ὕπαρξιν ὕδατος, ἔφεσις δὲν ἐπιτρέπεται, ἀλλ' ἡ ἔκθεσις τοῦ πρώτου ἐξετάσαντος χημικοῦ εἶναι ὁριστική.»

2. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου καταργοῦνται: α) τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 501 τῆς 13)23 Σεπτεμβρίου 1941 «περὶ συστάσεως Ἀνωτέρων Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων κλπ», ὡς καὶ τὰ ἐν ἄρθρῳ 27 αὐτοῦ ἀναφερόμενα Νομοθετικὰ Διατάγματα. β) Τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 699 τῆς 14)15 Νοεμβρίου 1941 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 501)1941 Ν. Δ. πλὴν τῶν ἄρθρων 8 καὶ 9 αὐτοῦ. 3) Τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 970 τῆς 3)7 Φεβρουαρίου 1942 «περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ Ν. Δ ὑπ' ἀριθ. 501) 1941. δ) τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 1028 τῆς 10 Ἰανουαρίου)17 Φεβρουαρίου 1942 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 501)1941 Ν. Δ.» καὶ ε) πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

Ἄρθρον 42.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου, συντακτικοῦ χαρακτῆρος καὶ περιεχομένου, ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἀπριλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ. Λ. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἀπριλίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ